

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 81.

Z KRAKOWA DNIA 8 PAZDZIERNIKA 1817 Roku WE SZRODĘ.

Towarzystwo Dobroczynności M. W.

Krakowa i tego Okręgu.

Chocny Dar Najjaśniejszego Cesarza Austrii, Protektora Miasta tego, na Ręce JEHO Pełnomocnego Kommissarza JWgo Hr. Sweerts-Sporck, w summie Tysiąca Ryńskich czyli Złp. czterech tysięcy dwieście, podług kursu tutejszego, monetą Konwencyną na wsparcie ubiegich pod Opieką Towarzystwa Dobroczynności zostających najlaskawiej przestany, przejął głębokim Uwielbieniem i najwyższą Wdzięcznością, nie tylko Członki tego Instytutu, zblźonego znacznie przez tak dzielną pomoc do zamierzonego Celu, ale w skutek niniejszego ogłoszenia stanie się nową pobudką Mieszkańców tego Wolnego Kraiu, do Czcii należney Miłosciwemu temu Monarsze.

Nad to, pragnie Towarzystwo Dobroczynności mieć uczestnikami swych przyjemnych Uczuć i Uniesień dla tego wspaniałego Dobroczyncy, tych wszystkich, którzy w każdym wieku i kraiu, w każdej chwili i przygodzie, zwykli sprzyjać Ludzkości, i cieszyć się z iey powo-

dzenia.

Ofiara Monarchy, który z Wysokości Maiestatu spojrzal na nieszczęśliwe, choć odległe Sieroty Losu, należy do tych miłych Epok Towarzystwa Dobroczynności, które Potomność z rozkoszą, w Rocznikach Instytutu znajdzie; a opatrzeni, nie przestaną wzywać Niebios o najszcześniejsze Panowanie Oycy Ludów, Opiece i Troskliwości, granic nie zakreślającego.

W Krakowie d. 6 Października 1817.

J. Wasserab, Vice Pres: T. D.

Z Warszawy d. 30 Września.

Rocznica Koronacyi Najjaśniejszego Cesarza wszech Rossy i Najjaśniejszey Jego Matłonki, obchodzona była wtey stolicy dnia 27 b. m. iak nayuroczyściey, przez nabożeństwo i *Te Deum* w kościołach i przez powitaszowania składane Jego Cesarz. Mci W. Xięciu Konstantemu. Wieczorem dane było na teatrze narodowym bezpłatne widowisko, i całe oświecone miasto.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszęch Rosyji, Króla Polskiego
&c. &c. &c.

NAMIESTNIK Królewski w Radzie Stanu.

Mając sobie przedstawionem, iż przepisy procedury sądowej, w tem co się dotyczy spraw possessoryjnych, pod uznanie Sądu Pokoju podpadających, nie jednostajnie są wykonanemi, i znalazły potrzebę objaśnienia tychże przepisów, pragnąc oraz w sprawach tego rodzaju urządzić obronę własności publicznych, dla zastąpienia ich od wszelkiego uszczerbku, po wysłuchaniu zdań ogólnego zgromadzenia Rady Stanu postąpowiliśmy i stanowiliśmy :

T Y T U Ł I.

O Sprawach Possessoryjnych.

Art. 1. Sąd Pokoju jest w tym względzie sądem właściwym w następujących sprawach :

- a) O usunięciu znaków granicznych.
- b) O przywłaszczenie gruntu, drzew, plotów, rowów, lub innych zagrod.
- c) O zamiary dążące do zmienienia biegu wody.
- d) We wszelkich innych possessoryjnych sprawach.

Art. 2. Z powodu czynów w poprzedzającym artykule ad a. b. c. wymienionych, w ten czas tylko może być sprawa w Sądzie Pokoju, gdy rzeczony czynny w ciągu ostatniego roku dokonanemi zostały.

Art. 3. Żadna skarga possessoryjna nie będzie przyjęta, jeżeli z upłynieniem roku, w którym się zdarzyło naruszenie possessyi, nie została zanesioną przez tych, co znajdowali się przynajmniej od roku w possessyi, sami lub przez osoby do siebie należące.

Pod wyrazem Possessyi rozumie się possessyi iawną, spokojną i niepolegającą na tytule, tak zwanym *præcario*, to jest wynikającym z dozwolenia czasowego lub odwołalnym w każdym czasie.

Art. 4. Nie należą więc do Sądu Pokoju :

- a) Wszelkie skargi i czyny possessoryjne zdarzone dawniej niż w ciągu ostatniego roku, oraz skargi zanesione później niż w ciągu roku, w którym się zdarzyło naruszenie.
- b) Wszelkie skargi zanesione przez osoby, które przynajmniej od roku nie znajdowały się w possessyi powyższy artykułem 3cim opisanej.
- c) Wszelkie skargi o possessyją sporną nieruchomości, gdzie do posiadania tak jedna jak i druga strona wdzierala się, i gdzie tem samem possessyi przyznana być nie może ani jedney ani drugiej stronie, lecz w myśl artykułów 1964, 1961, 1963 Kodexu, sądownie pod dozór oddaną być powinna.

Art. 5. Gdyby powód w prośbie wystawił sprawę, jako podchodzącą pod uznanie Sądu Pokoju, a w ciągu iey pertraktacyi wykazało się, iż ona nie podpada pod rodzaj takowych spraw, na owczas Sąd Pokoju wyrokiem odesła takąową sprawę do właściwego Sądu i do właściwey drogi.

Art. 6. Appellacyia od Wyroku Sądu Pokoju dozwolona jest przed upłynieniem najdalej trzech miesięcy, od daty wręczenia wyroku stronie chcący odwołać się do appellacyi. Gdyby jednak wartość przedmiotu nie przenosiła złotych polskich osmdziesiąt, odwołanie się dalsze nie ma miejsca.

Art. 7. Odwołanie się do appellacyi

wstrzymuje egzekucyją wyroku, jednakże wyrok Sądu Pokoju może być wykonanym pomimo appellacyi i bez obowiązku złożenia kaucyi, skoro wartość spornego przedmiotu nie przenosi czterysta ośmdziesiąt złotych polskich. W innych przypadkach może Sąd (gdy tego nieodzowną uzna potrzebę) nakazać egzekucyją wyroku tymczasowo, lecz z obowiązkiem złożenia urzędowej kaucyi, któraby wartości spornego przedmiotu odpowiadała i dostatecznie zapewnioną była.

T Y T U Ł II.

O obronie własności publiczney w Sprawach Possessoryynych.

Art. 8. Każdy dzierżawca lub podiakimkolwiek bądź tytułem ciągnący ezasowy użytek z własności publiczney, odpowiedzialnym jest za taki stan posiadania, w jakim mu/taż własność oddaną została; nie będzie mógł żądać wynagrodzenia za szkody, których pozbawionym został przez dopuszczenie obcey possessyi, i owszem obowiązany jest wynagrodzić straty, któreby z zaniedbania jego w tej mierze dla własności publiczney wyniknęły.

Art. 9. Co się dotyczy lasów Narodowych lub innych własności publicznych, które nie są oddane do użytkowania partykularnym osobom, leca znajdują się pod dozorem lub zarządem officyalistów, ci również odpowiedzialni są za taki stan possessyi, w jakim też własności im pod dozór lub zarząd oddanemi zostały, i wynagrodzić powinni straty z dopuszczenia obcey possessyi wynikające.

Art. 10. W przypadku zmowy lub innych podstępnych czynów zmierzających na uszkodzenie własności publicznych, rzezciągnięta będzie przeciw winnym cała suwerenność praw karzących.

Art. 11. Przez Wzgląd na zawarowaną w artykule 8 i 9 odpowiedzialność osób z własności publiczney użytkujących i officyalistów; mając óraz na uwadze, że obrona i popieranie spraw possessoryynych nie polega na wiadomościach prawnych, ale raczej na prostem tylko wykryciu stanu possessyi i faktów, że Prokuratorya Jenersina nie ma ustanowionych obrońców swoich przy Sądach Pokoju, i że podobne sprawy wymagały spiesznego załatwienia; powierzamy edąd obronę i popieranie tychże spraw (czyli one z powództwa czyli z zapozwania toczyć się będą) miejscowym Naddzierżawcom lub użytkującym, oraz bliższym miejsca Urzędnikom pod następującemi zupełną w razie uchybienia nieważność za sobą pociągającymi warunkami:

a) Włościanie na gruntach Rządowych osiedli nie mogą w sprawach possessoryynych o też grunta być pozywanemi, iak tylko łącznie z urzędem w osobach Prezesa Komisseyi Wojewódzkiej i miejscowego Naddzierżawcy.

b) Zaden niższy officyalista miejscowy, ani leśny, ani ekonomiczny, nie może być pozywanym, iak tylko łącznie z urzędem w osobie Prezesa Komisseyi Wojewódzkiej, tudzież bądź Nadleśnego miejscowego (gdy spor tycze się lasów) bądź *respectivie* Naddzierżawcy (gdzie spór tycze się innych własności.)

c) W powództwie ze strony własności Rządowych zapozwy naprzeciw stronom prywatnym wydawane będą przez tychże samych, którzy podług poprzedzających ad a, b. przepisów ze strony prywatnych zapozowanemi być mają.

d) Wywody indagacyjne odbywane mi być mają w obecności stron do spr

wy wchodzących i podług przepisów części 1szej księgi 2giej Kodexu postępowania wskazanych. Oprócz tego podpisaniem i być mają przez wszystkie stawiające strony. Gdyby zaś która pisać nie umiała, tedy wzmianka o tem uczyniona będzie.

e) Obostrza się wykonanie przepisu w § 26 pod literą g. Dekretu Królewskiego dnia 7 Lutego 1809 r. umieszczonego, podług którego strona prywatna na dni 30 przed wydaniem zapowzu Kommissyi Woiewódzkiej przestać powinna, jako miejsce byleby Rady Prefekturalney zastępującej, uwiadomienie o wytoczyć się mianey sprawie.

Art. 12. W przypadkach popełnionego zaniedbania innych zwyczajnych środków prawnych, zastrzega się dla własności publicznych restytucją Kodexem postępowania przewidziana, którą rozciągamy jeszcze wyraźnie i do przypadku, gdyby się okazało, iż uchybiono któremukolwiek z przepisów w poprzedzającym artykule 11 wskazanych.

Art. 13. Obowiązkiem jest Prezesa Kommissyi Woiewódzkiej każdy pozew przeciw sobie lub z strony swojej wydany, i każdy zapadły wyrok przesłać niezwłocznie Kommissyi Rządowej właściwej i Prokuratorji Jeneralney wraz z uwagami lub objaśnieniami, jakie za potrzebne osądzi. Toż samo uczynić natychmiast powinien każdy Nadleśny i Nadzierzawca, skoro tylko zapowzy wyda, lub zapozwanym zostanie, albo skoro odbierze wręczony sobie wyrok.

Art. 14. Gdyby Prokuratorjią Jeneralną znajdowała się w potrzebie żądania restytucji z powodów artykułem 481 Kodexu postępowania przewidzianych, lub

z tych, które w artykułach 11 i 12 niniejszego postanowienia wyraźnie są zastrzeżonemi, tedy powinna prawne w terym mierz kroki rozpocząć w ciągu ośmiu miesięcy od daty wręczenia Prezesowi Kommissyi Woiewódzkiej, lub *respective* Nadleśnemu wyrokowi, przeciw któremu już żaden inny zwyczajny środek nie pozostaie.

Art. 15. Podobnież prawo żądania restytucji z powodów artykułem 481 Kodexu postępowania przewidzianych, zastrzegamy dla Prokuratorji Jeneralney co do wszelkich possessoryjnych spraw, które od czasu zaprowadzenia Kodexu Cywilnego (to jest od 1 Maja 1808 w dawniejszych Woiewództwach, a od 15 Sierpnia 1810 r. w Woiewództwach później do Xięstwa Warszawskiego wcielonych) rozsądzonemi już zostały; albo jeszcze dotąd toczą się, wolność iednak użycia tego prawa, służyć będzie tylko do dnia 1 Stycznia 1819 r.

Art. 16. Ograniczenia w poprzedzających dwóch artykułach 14 i 15 co do czasu użycia prawa restytucji zawarowane, nie ściągają się jak tylko do przypadku, gdzie restytucja żadaną być może z powodów artykułem 481 Kodexu postępowania i artykułem 11 i 12 niniejszego postanowienia przewidzianych.

Art. 17. Rozporządzenia dodatkowe w Tytule II. niniejszego postanowienia dla zasłony własności publicznych umieszczone, ściągają się iedynie do tych processów possessoryjnych, w których stosownie do artykułu 12 (w związku z artykułem 7) postanowienia Królewskiego d. 29 Września (11 Października) r. z. Prokuratorjią Jeneralną obowiązana jest dawać pewną obronę i assistencyją.

Art. 18. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku praw umieszczony być ma, Kommissyjom Rządowym, w czem do której, należy, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjney d. 18 Września 1817.

(Pod.) *Zajęczek.*

Minister Sprawiedliwości. *Sobolewski.*

Radca Sekr. Stanu Jeneral Brygady

(podp.) *Koszecki.*

Zgodno z Oryginałem.

Radca Sekr. Stanu, Jen. brygady

(pod.) *Koszecki.*

Z Petersburga d. 4 Września, d. k.

Dnia 29 z. m. NN. Cesarzowa Elżbieta i Maryja, w towarzystwie W. Xięcia Mikołaja i Królewica Jmci Xiążęcia Pruskiego Wilhelma, przybyły z letniej rezydencji do stolicy. Nazajutrz w dzień uroczystości Imienia N. Cesarza Jmci i orderu S. Alexandra Newskiego, NN. Cesarzowa po odebraniu powinszowań od wielkich Urzędników dworu, wyższych oficerów gwardyi i woyska, Kawalerów orderu i ciała dyplomatycznego, udały się z świetnym orszakiem do kościoła S. Alexandra Newskiego, gdzie zebrane było wyższe duchowieństwo. Po zakończonem *Te Deum*, NN. Cesarzowa udały się do palacu Tauryckiego, gdzie był wielki obiad u N. Cesarzowej Elżbiety. Wieczorem miasto oświecone było.

W wigilią Imienia N. Cesarza Jmci, Posel Francuzki dał wielki obiad, na który zaproszone były osoby nayznakemitsze; spełniano na nim zdrowie N. Pana i N. Rodziny.

Z Botey Łaski

(ALEXANDER I.

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyy,
&c. &c. &c.)

Czynicmy wiadomo wszystkim.

Pokoy istniejący teraz za błogosławieństwem Naywyższego w Europie, orastan niniejszy woyska naszego i floty daie Nam zęczność ogłoszenia znowu naywierniejszym poddanym naszym, iż nabor rekrutski w całej obszerności Państwa Naszego nie jest potrzebny na rok terażniejszy. Co się tycze zwyczajnego ubytku w woyskach i flocie, ten dopełnionym być może za pośrednictwem przepisanego przez Nas zmniejszenia w batalionach rezerwowych pułków pieśszych woyska pierwszego. Tym sposobem już przez dwa lata ciągle mili i wierał poddani Nasi od poboru rekrutów są wolni. Zyczeniem iest Naszem, aby ciż poddani Nasi niczem nie będąc odrywani od domowych zatrudnień, kosztowali sładocy pokoiu na łonie rodziny swoiey. — Dan w Carskiem - Siele dnia 25 Sierpnia, roku od narodzenia Chrystusa Pana 1817, a Panowania Naszego siedmnastego.

Alexander.

Członek Rady Państwa, Jeneral piechoty, Xiążę Gorczaków 1, na własną prośbę, uwolniony został, z przyczyny słabości zdrowia, od służby z pensją dzieśię tysięcy rubli na rok. — Z podobną pensją uwolniony został od służby dla słabości zdrowia Minister Sprawiedliwości, Rzeczywisty Radca Stanu Troszczyński.

Były Nauczyciel W. Xiążęcia Mikołaja, Radca Stanu Sztorch, mianowany został Rzeczywistym Radcą Stanu.

N. Cesarz przybył d. 25 z. m. o godzinie 6tej po południu do Gatchyny, a nazajutrz o 4tej zrana przejeżdżał w pożądanym stanie zdrowia do Porchowa.

Z Londynu d. 19 Września.

Ważnem zdarzeniem w kraju jest brzemienność Xiężny Karoliny Koburgkiej, corki Xcia Rejenta, które dało już powód do naradzeń względem miejsca iey położenia, ponieważ zwyczaj wymaga, aby przy urodzeniu następcy tronu znajdowało się 3 pierwszych urzędników królowych, to jest Arcybiskup Kanterbury, Lord Kanclerz i wielki pieczętarsz. Z tej przyczyny miała się Xiężna przenieść do pałacu Królowej, lecz teraz słychać, iż odbędzie połóg w wiejskim swoim pałacu Claremont.

Z wielką ciekawością oczekujemy o utworzenia parlamentu, co zapewne w tym roku nie nastąpi, ponieważ wyjaśnione zostaną nasze stosunki z wielu zagranicznymi Mocarstwami, a mianowicie z Hiszpanią. To tylko pewna, iż dawne układy z tem Mocarstwem względem zniesienia handlu niewolnikami ukończone nakoniec zostały.

Zastanowienia rzecz godna, iż bank, Izba skarbową i wschodnie-indyjską kompania razem zniżyły prowizyją od swoich papierów. Bank na wczorajszym zgromadzeniu, postanowił iż dywidenda od akcji bankowych roku zeszłego wynosi 5 od 100.

N. Król Pruski podziękował w uprzejmym liście towarzystwu Waterloo w Londynie za wsparcie 210,000 talarami ranionych wojskowych Pruskich i wdowy poległych żołnierzy.

Gazeta Gonięc przywodzi wyciąg z kazania Doktora, Haggit, w którym w

Oxford wyłożył systema obalaczów, którzy nazywają się reformaterami krajowemi.

Pierścień Królowej Maryi Szkockiej, na którym wyrte są herby Anglii, Szkocji i Irlandyi, i który przy skazaniu iey na śmierć służył na dowód iey pretensyi do tronu Angielskiego, znajdował się w ręku P. Blachford, który umarł lordem Admiralicji. Historyja tego pierścienia jest zastanowienia godna. Dostał on się po Maryi iey wnukowi, Karolowi I. który na rusztowaniu dał go Arcybiskupowi Juron dla swojego syna Karola II. Ten wczasie zamieszek, zastawił go w Hollandyi za 300 f. szt. gdzie kupił potem go Gubernator Jale za 320 f. szt. zapewne dla pretendenta. Potem dostał się w ręce Xcia Argyte, a od tego przeszedł do rodziny Blachford, po którego śmierci kupiony został, jak zapewniamy, na licytacyi dla Xcia Rejenta.

W słowniku oktetowym, który w Hiszpanii z druku wyszedł, zrobiono tego Lorda Admiralicji Sandwich świętym, ponieważ szereg wysp, któreś miał zaszczyt nadać swoje nazwisko, nazwano po Hiszpańsku San Dutch (S. Dutch.)

W zatoce Massachusetts postrzeżono nadzwyczajnej wielkości węża, bo miał przeszło 150 stop długości i twardy na głowie grzebyk.

Gazeta Gonięc przywodzi z Morning Chronicle i pisma P. Wilson rozmowę między Bonapartem i kilku Anglikami w Anglii, pod napisem: "Interesujące udziałenia z wyspy S. Heleny" Wyrażono w tej rozmowie jest, iż Anglii podobną test do psa, który idzie za węchem i dochodzi zwierza; znajdując się w szczególniejszym położeniu; uzyskała wszystko i zni-

szczyła się; dawniej zawierała kupieckie pokoje, teraz zawarła pokoy szlachezny; Fox był jednym Ministrem, który mógł Anglią i Europę zbawić. Talenta bez potęgi przywiodłyby były Anglią do chwaly i zaszczytu; ale potęga bez talentu zgubi ją, i t. d.

Jeżeli następujące podania nie są przesądzone, tedy zasługują na tem większą strony rządu uwagę, że wybierane są ogromne podatki na utrzymanie ubogich. W królestwie znajdować się ma przeszło 50,000 włóczęgów, którzy pogrążeni w najwiękšej nędzy, przebiegają miasta i miasteczka, unikając icynnie stolicy dla baczonej w niej policyi. Przez Scheffield przeciągnąć miało w przeciągu 2 miesięcy przeszło 2000 tych nieszczęśliwych.

Jeden Irlandeyk kupił niedawno Historią Rzymską Gibbona. Chceże ją WPan mieć w Rossyia (czerwono) opraowaną, zapytał się Xięgarz. W Rossyia? rzecze Irlandczyk, to wymagałoby wiele czasu. Nie, każ ją WPan, iak teraz robią, w Benóstueet oprawić.

Nowojorskie gazety pod d. 9 Sierpnia donoszą, iż do tamtejszego portu nadeszło 2272 wychodniow Europejskich, dla osiędzenia w Ameryce północney, pomiędzy któremi 1415 z Anglii, 826 z Niemiec i 31 z Francyi. Nadeszły do Filadelfii z Holandyi, okręt przywiozł ich 473, z których w drodze 50 umarło. Do Halifaxu przybyło od 1 do 18 Lipca 1083 wychodniow z Anglii, Sakocyi i Irlandyi, z których większa część udała się dla osiędzenia do Zjednoczonych Stanow. — Bono podpułkownik w woysku Francuzkim pod Bonapartem i członek legii honorowej, przybył do Nowegojorku i wezwał się do

rokoszańskiego woyska do południowej Ameryki.

Z Paryża d. 19 Września.

D. 16 b. m. stawionemi byli przed I. K. Mcią deputowani od stanu kupieckiego i rzemieślników miasta Paryża, którzy w imieniu tych stanów oprzywrocenie kongregacyy i cechów prosili. Podana w tej mierze prozba podpisana była od 34 kupieckich i rzemieślniczych zgromadzeń.

Trzey Papieżcy wysłańcy, którzy przywieźli dla Francuzkich kardynałów znaki kardynalskie, pożegnali Króla d. 16. Nuncyusz Papieżki, Kardynał Zen, nim uda się do Paryża, iedzie w przedok Rzymu dla odebrania instrukcyi. — Rozchodzi się tu zuowu pogłoska, iż Król z porady Ministrów, nie zatwierdzi zawartego z Stolicą S. konkordatu.

Oddalił się podsekretarz wydziału wojennego, Wicehrabia Tabarić, i nastąpił na jego miejsce Kawaler Allent.

Eskadra pod sprawą Kapitana Bergeret, przeznaczona do obięcia na rzecz Francyi osady Guiany, i składająca się z liniowego okrętu Hektor, fregaty Flory, korwety Kokiety i 4 pomniejszych wojennych statków, odplynęła d. 13 b. m. z Brestu. Pływie na niej Jen. porucznik Carra St. Cyr. mianowany przez Króla gubernatorem Francuzkiej Guiany.

Stosownie do rozporządzenia Królewskiego zapisanych jest w Xięgę skarbu Królewskiego 111,997 pensyy oddalonych z służby, które rocznie 39,218,631 fr. wynoszą, a 6632 innych pensyy, w kwocie 2,705,311 fr.

Zapewniają, iż podczas obioru deputowanych same tylko gwardyie narodowe na straż będą użyte. — X. Pradt stara się aby był na deputowanego obrany.

Znany opozycyjny, członek parlamentu Angielskiego Brugham ciągle tu bawi.

Sąd prewencyjalny departamentu Rodadu skazał 4 osoby, które należały do ostatnich w Lyonie zaburzeń, na wygnanie z kraju.

P. Pievéer mówi między innymi w piśmie swoim o posiedzeniach obu izb prawodawczych: "Gwałt Ministrów wielki uczynił postęp w czasie posiedzeń r. 1816. Uleść mu musiały osobista i duku wolność; dwie wielkie swobody, z których narody Europejskie nigdy się wyzuć nie chcą."

Król wyznaczył starcowi z Calvados nazwiskiem Eudorge, który 65 dzieci i wnucząt liczy, pensyją, która po jego śmierci spada na jego żonę.

Trwające od Utrechtskiego traktatu sprzeczki o granice Guiany w Ameryce między Francją i Portugalią, zakończone teraz zupełnie zostały za pośrednictwem Anglii.

Z Madrytu d. 6 Września.

"Z zadziwieniem (wyraża oziścisza gazeta tutejsza Dworska) czytamy w zagranicznych pismach, iż mężowie, którzy niegdy zasiadali w stanach Kadyxkich, otrzymali znowu polityczne powołanie. Dotąd nie było tu o tem wzmianki."

Wszystkie dotąd udzielone przez Króla łaski z powodu rozwiązania Królowej kończą się na rozdaniu orderów i podobnych znaków; lecz o powszechnem przebaczeniu zupełnie cicho.

Urzędowe doniesienia z osad naszych w południowej Ameryce stają się dla różnych przeszkód coraz rzadszemi. Kupcy mają iednak z Wekraux świeżey daty listy, (ale nie wymieniają iakicy) w któ-

rych donoszą, iż wyprawą Mina zniszczoną została; utraciwszy w różnych potyczkach większą część ludu swojego, cofnął się z szczydkami ku brzegom. Woyska Królewskiego odniosły oprócz tego nad innymi rokująszymi kupami zwycięstwo i codziennie poddają im się okolice. W Meksyku obchodzono te szczęśliwe zdarzenia uroczystościami i oświeceniem miast. — Względem spraw Peru zachodzi smutna niepewność. Od dawnego czasu niemamy stamtąd wprost wiadomości o teźniejszem stanie rzeczy i przestawać musimy na domysłach, które wcale nie są zaspakajającemi.

Król darował Xciu Wellingtonowi piękny obraz ręki Corregio, Chrystusa na górze Oliwney. Józef Bonaparte po bitwie pod Vittoria chciał ten obraz z sobą uwieść, ale mu odbity został.

Z Braxelli d. 22 Września.

Wydatki krain naszego wynosić mają w roku przyszłym 72 mill. Złh. W tym roku wynosily 73, a w przeszłym 82 mill. Złh.

Król zjedzie d. 3 Paźdz. na mieszkanie do Hagli.

Xcie Wellington oczekiwany jest w przyszłym tygodniu w Cambray, skąd w Grudniu udda się do Paryża.

Rossyyski Jenerał Jermolow, Gubernator Kaukasu, pojechał w potelstwie do Taberan, stolicy Perskiej. Towarzyszy mu wiele Francuzkich officerów, którzy dawniej w Persyji byli użytymi, a potem od Cesarza Rossyyskiego w służbę przyjętymi zostali. Znakoimitszemi z pomiędzy nich są: Jenerał Gardanne, Sekretarz poselstwa Coussian, podsekretarz Laird, Tłumacz Jeannini, Lekarz Salvatori, arytyley i inżynierzy officerowie Lami, Bontems, Verdier, Fabrice, Bianchi, d'Adad, Robert, Marion, Gwidard,

DODATEK
DO N° 81.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 8 PAZDZIERNIKA 1817 Roku WĘ SZRODĘ.

Z Stambułu d. 25 Sierpnia.

D. 13 b. m. przed zaczęciem Świąt nadeszła tu przysłana przez Wielkorządcę Romelii i Baszę Belgradzkiego, Maraschli Ali Baszy, głowa znanego Kara Jerzy czyli Czerni, rzęgu, co, iak się łatwo domyslić, można dało powód do rozmaitych pogłosek względem śmierci tego wojowniczego i z wielu względów ważnego męża. Najpewniejsza jednak z tych pogłosek zdaje się być, że Czerni Jerzy zaciechał do wsi Hassaye niedaleko Semendryi i wysiadł do tamtejszego Popa Voitra, który przyjął go zmyśloną gościnnością. Wkrótce jednak rzeczony Pop palając zemstą za dawne okrucieństwa Czernego, i obawiając się nowych z strony jego zamachow, zdradził gościnność, doniosł Baszy Belgradzkiemu o przybyciu Czernego, przesetając mu oraz jego głowę, iako dowód swej wierności i przychylności do wysokiej Porty. Głowa ta nie jest tu jednak podług zwyczaju na bramie Seraju na widok publiczny wystawiona.

TEATR W KRAKOWIE

XXXV. Pensyia Panien, czyli Poset Turuski; Komedyia w tédnym Akcie; Pan Drzymata; Komedyia z Francuzkiego naśladowana w 2 Aktach, wierszem; grane d. 21 Września 1817, w Niedzielę.

Pensyia Panien, miała za nadto postać państwa, trudno bowiem sobie wystawić, aby panienki wychowane u Ochmistrzyni w stołecznem mieście, do tego stopnia były gąszczkowate. Sprzeczność ta, obrazi nawet zdrowy rozsądek, kiedy jeszcze dodamy, że one są w dojrzałym wieku, i na wydaniu za mąż. — Słowem, że w całej tej Komedyi nie masz dowcipu, ani smaku; to nam cały świat przyzna.

Pan Drzymata tą razą w krotszym stroiu lepiej się wydał, i dobrze został przyjęty. Zyczylibyśmy tylko, aby Artysty do piękney gry w tej sztuce, łączyli niektórzy lepsze umienie ról swoich, a osobliwie oto prosimy Panny Parys i Bauer starszej.

XXXVI. Herabia Homburg, czyli Okropna Zemsta, Traiedyja w 4 Aktach z Niemieckiego P. Cygler; grana d. 23 Września 1817 we Wtorek.

Z politowaniem przychodzi nam wspomnieć o tej Traiedyi; i dla tego krotko bardzo o niej powiemy, z obawy, aby nas wistocie do łez nie poruszyła, okropna jej niedołężność. Szkoda gładkiego dosyć tłumaczenia; szkoda gry dobrej Aktorow, osobliwie zaś P. Rudkiewicza i Panny Siennickiej, których usiłowania były widoczne; szkoda zamordowanego czasu, szkoda nawet pięknego Tytułu. Zdać się, że Pań Cygler, coś o Cydzie usłyszeć musiał... podobał sobie zapewne obraz Xymey, i wysztukował Matyldę... Zarumieniła by się mocno piękna Xymy na, gdyby kiedy [na scenie, obok niej, taką parafiankę postawiono... Sztuki tego rodzaju, słusznie zarazą morową nazwać można, dla tego życzyłoby należało, jaby Rzeczpospolita literacka, przeciwko podobnym przychodniom najsycisleyszy kordon rozciągnęła, pod żadnym pozorem do krajow swoich, przystępu im niedawała!

XXXVII. Odwet, czyli Barbara Zapolska, Komedyja L. A. Dmyszewskiego w 3 Aktach, i Szchoda Wąsów, Komedyja-Opera, w iednym Akcie, przez tegoż napisana; grane dnia 25 Września 1817 we Czwartek.

Nigdy w lepszym czasie, nie mógł być danym Odwet, jak po okropney Zemście. Publiczność powetowała tego wieczora, Wtorkowey Reprezentacyi; liczne oklaski z nazywyszem uniesieniem połączone, rozlegały się po Teatrze.

XXXVIII. Adalberta, czyli przywrocenie do tronu Xcia Brunswickiego, Dramma Rycerska z Niemieckiego Pana Cygler w 5 Aktach; grana dnia 28 Września 1817 w Niedzielę.

Spełniły się na ostatek życzenia JXów Warszawskich, możemy im albowiem z pewnością donieść, że wyprawione przez nich z Warszawy do domu, czcigodne *Praswo Gościnności*, przejechało rzeczywiście w dniu 28 Września, roku Pańskiego, Tyśiąc osmset siedemnastego, o godzinie w pół do 8mej z wieczora przez miasto nasze. Jak się domyślać potrzeba, wistocie zabrali go z sobą kochankowie iadący extrapocztą, których tu nam przed kilku dniami wystawiono... Biedne to prawo, iak czynią zazwyczaj wszyscy wygnancy, dla bezpieczeństwa osobistego, przybrało tu inne nazwisko. Policyja parterowa poznała go przecież nazwu.

Nieszczęśliwy ściąga na siebie politowanie, kiedy go Wyroki sądowe potępią. Ludzie zdają się przybierać względem niego postać stronnictwa. Wielużby w istocie winowaycow uszło naysprawiedliwszey kary, gdyby litość miała władzę ulaskawienia? — Widzieliśmy tego przykład na prawie Gościnności. Znaczna część widzów nie mogła się powściągnąć od oklasków... Włączwartym Akcie, kiedy Rycerz Fust de Ambach przy grobie zamordowanego oycy Adalberty poznany zostaje, iako zaboyca, i zawstydzonym... dał się nam słyszeć głos tryumfuiący z któregoś piętra. "A... ha! co znaczy." *dobrze mu tak...*, Widziana od kilku dni Landkucza z Austryi, pod Wołem na Stradomiu zatrzymująca się, dla zabrania podrożnych; gdy już

od poniedziałku zniknęła; cieszymy się zatem pewnością, że zabrawszy z sobą pocięzne prawo Gościnności, szczęśliwie zawiozła go do domu.

Grzeszylibyśmy jednak przeciw prawu słuszności, gdybyśmy przemilczeli, o dobrej grze Aktorów. Pan Rudkiewicz, w roli Rycerza Fust de Ambach, wybornie się popisał, równie iak Panna Bauer młodsza, w roli Adalberty; Pan Worowski czasami jeszcze tylko w swój ton niemily wpada; winniśmy jednak oddać mu sprawiedliwość, że grę swoją pięknie naprawia.

W.

Data 29 i 30 Września 1817.

Cena zboża różnego gatunku na Targu w

Krajości sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Pszemicy	26 — 25	— 22	15 21	15 15
— Zyto	22 — 21	15 20	15 19	15 15
— Jęczmienia	21 — 20	15 19	— 17	15 15
— Owsa	10 15	10 —	9 15	9 10
— Jagiel	36 — 34	— 33	— 30	—
— Grochu	— —	— —	— —	— —
— Rzepak	30 — 28	— 27	— 26	—

Bięg Pieniędzy w Wiedniu d. 1 Paźdź.

Czer. Zł. Hollenderski Szeinami Zł. r.

Czer. Zł. Cesarski.

Moneta konwencyyna za 100 . Zł. 303

W Krakowie d. 5 Października.

Czer. Zł. Holl. monetą Courant Złp. 19 gr. 6.

— detto Cesarski . . . — 18 — 27.

Fryd. Pruskie . . . — 34 — —

Luidor . . . — 36 — —

20to frankowy . . . — 131 — 10

Szeiny Wiedeńskie za 100 — . 298 — —

Złoty ryński Szeinami . . . — 1 — 11.

Omyłka Druku. — W Dodatku do przeszłej Gazety, pod artykułem: Don Jouan zamiast: — *szczupliwiey*, — czytaj — *szczęśliwiey*.

D O N I E S I E N I A .

Wydział Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości w Senacie Rządzącym Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu, w dniu 20 Października r. b. o godzinie 10tej przed południem odbywać się będzie w Biorze Wydziału Spraw wewnętrznych i Sprawiedliwości publicznej licytacja stosownie do Uchwały Rządzącego Senatu z dnia 11 moa Sierpnia r. b. Nr. 2315 na dostawę dla pociągów [Skarbowych owsa korcy 684½ i stomy kłociatey i mierzwey cenarów 826. Mający chęć zalicytowania tej Entrepryzy, zechcą, się w dniu i miejscu wyż oznaczonym stawić, opatrzeni w vadium w 10tej części wartości całkowitego Liwerunku odpowiadającym. Artykuły te podług ubiegania się licytantów razem lub pojedynczo w Entrepryżę wypuszczone być mogą, inne zaś warunki przed rozpoczęciem licytacji, iako też cena pierwszego wywołania oznaymionemi zostaną. W Krakowie d. 6 Października 1817.3

Zarzekci.

Darowski, S. W.

Prezes Sądu Appellacyjnego Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu. Stosownie do artykułu 118 Kodexu Cywilnego podaje do publicznej wiadomości: iż Trybunał I. Instancyi tegoż kraju na proźbę Teresy z Zurkiewiczow Bruśnickiey w Krakowie przy ulicy Szpitalney pod liczbą 573 zamieszkałej, żądającej ogłoszenia nieprzytomności małżonka iey Floryjana Bruśnickiego więcey od lat czterech nieprzytomnego, wydał w dniu 15 Września r. b. stosownie do artykułu

216 Kodexu Cywilnego Wyrok polecający dochodzenie dalsze nieprzytomności Floryja-
na Brusnickiego Sądowi Pokoju Wolnego Miasta Krakowa Okręgu Igo.

W Krakowie dnia 30 Września 1817 roku.

Nitorowicz.

Etgens, Z. S.

Gdy tak tu, iako i w okolicy tutejszey znajduje się wielu handlujących winem, którzy pod pozorem prawdziwego tutejszego inne sprzedają wina i kupujących co do gatunku zawodzą, przeto uwiadomiam wszystkich życzących sobie prawdziwego tutejszego wina, a niemających z nim tem tutejszem żadnych związków, iż podejmuję się kommissyu na dostawienie prawdziwego Edenburgskiego wina i ausbruchu z najlepszych tutejszych Winnic, po najsłuszniejszey i stosowney do czasu cenie, wczem polecam się potrzebującym takowych Win. W Oedenburgu, w niższych Węgrach. d. 27 Września 1817.

Jan Nep. Textor.

Pisarz Trybunału I. inst. W. N. i S. N. M. K. i J. O. podaje do publiczney wiadomości, iż Kamienica Karola Alexandra Udrańskiego, w Gallicyi na teraz mieszka-
jącego własna, w Krakowie przy ulicy Floryjańskiej pod L. 517, między Kamienicami z iedney Joachima Statlera z drugiej strony Józefa Darlego w Gminie IV stojąca, w której mieszka na teraz na dole Ur. Andrzej Bielski, na pierwszym piętrze W. Roch Dąbski, i w tyle na Idermachu Józef Sabadas, sprzedana będzie przez publicz-
Licytacyją, a to na satysfakcyją resztującej summy z kupna i przedarzy teyże Kamienicy Suksessorom Le-Brun w Krakowie co do niniejszego Aktu Licytacyi u Ur. Macieja Kossowicza Obywatela Miasta Krakowa pod L. 520 w Gminie IV obrabne mieszkanie mających, należące się, wraz z kosztami exekutnemi z mocy kontraktu kupna i przedarzy wspomnioney Kamienicy urzędownie przed Pisarzem Aktowym Ur. Floryjanem Choyneckim z wspomnionemi Suksessorami LeBrun, a właścicielem terażniejszym wspomnioney Kamienicy Ur. Karolem Alexandrem Udrańskim dnia 21 Października 1814 r. sporządzonego pochodzącej. Protokół zaięcia tego Domu z mocy wyżej cytowanego Kontraktu, iako i podwakoce czynionych wezwań uskutecznił Ur. Woyciech Alexander Skórczyński Komornik, co do tey czynności przez JW. Prezesa Sądu Appellacyjnego W. M. K. upoważniony, dnia 6 Maja r. b. 1817, którego Kopięt Iwsza w Wydziale Spraw wewnętrznych i sprawiedliwości, Ilga w Sądzie Pokoju Okręgu Igo. Illicia Ur. Alexandrowi Karolowi Udrańskiemu w tego zamieszkanu w Wolnem Mieście Krakowie przez Woźnego Jacka Pietrzykowskiego doręczone zostały, którą to sprzedarz zaiętey Kamienicy Ur. Maciey Woiewódzki Patron popierać będzie; Po uskutecznieniu formalności Prawem przepisanych Protokół zaięcia tego w Akta Hipoteczne W. M. K. dnia 10 Maja r. b. 1817 Vol. I. w Księgę zaięciów na Karcie 32 po L. 11, oraz w Kancellaryi Trybunału W. M. K. podobnież w Księgę zaięciów Vol. I. na karcie 85 pod L. 8 dnia 21 Maja r. b. 1817 wpisany. O czem tenże Dłużnik, to jest Ur. Alexander Karol Udrański uwiadomionym został. Do pierwszej publikacji warunkow wyżej wspomnioney Kamienicy dzień 4 Lipca, do powtórney dzień 18 Lipca, do trzeciey dzień 1 Sierpnia r. b. wyznaczonemi były. Na trzeciey zaś publikacyi termin przez Trybunał do iwsey Licytacyi przedstanowczey dzień 11 Mca Września b. r. 1817 wyznaczony został, na którym to terminie sprzedarz powyżej wspomnioney Kamienicy na Audyencyi Trybunału odbyta się, i stosownie do Art. 698 K. P. Ur. Maciejowi Kossowiczowi sprzedarz tę popierającemu za summę szacunkową złp. 8000 przysądzoną została. Do stanowczey zaś Licytacyi wyżej wspomnioney Kamienicy, dzień 23 Października r. b. wyznaczony został. O czem wszystkim w ogólnosci i każdemu w szczególności wiadomo czyni. — W Krakowie d. 17 Września 1817 r.

J. Rogalski, Pisarz.